

NYITRAMEGYEI SZEMLE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelen vasárnaponként.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyed évre 2 kor. 50 fill. — Községeknek, körjegyzőknek és tanítóknak 8 kor. Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Tóth János.

Társszerkesztő: Dr. Dudek János.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Papnevelde-utca 9. szám.

Hirdetési árak: Egy háromhasábos petsor ára bélyegen kívül 16 fill. Többszöri közlésnél árkedvezmény.

Hivatalos hirdetések 100 szóig 4 kor. 60 fill. bélyeggel együtt.

Van-e feltámadás?

(D.) A természetben nem vész el semmi, csak alakot cserél; a természetben nincs halál, csak pihenés és örökös feltámadás. Ime azt gondoltuk, hogy a föld meghalt; fehér takarója is, mely szemfedőként borult reá, azt látszott mutatni; pedig nem halt meg, csak pihent s ma a rügy fakadásával, a visszazállt madárdallal ismét megdobbant a szive; ereiben frisebb életnedv kering s a merre elhalad, üde fű jelzi nyomát. Élet és élet mindenfelé, a merre csak a szem tekint; itt a szép tavasz, mint tavaly ilyenkor s mint azelőtt számtalanszor. Mert a természetben nincs halál, csak ideiglenes pihenés és örökös ismétlődő feltámadás.

És az ember kevesebb volna-e a természetnél? S az ember fölött álló eszme, a jog és igazság meghalhat-e? A mi halhatatlan, hogyan halhatna az meg? Az ember nem halhat meg egészen; az örök eszme sehogy. Krisztust is keresztrefeszítették, sirba tették és ő föltámadt s él az Atyának jobbán örökön-örökké. A halhatatlan Isten a halhatatlanság bélyegét nyomta mindenre, a mit keze alkotott. Halálnak nevezzük magát az átalakulást, melyből mindig új élet fakad; a megsemmisülés gyáva szó, nem létezik,

az ember egy komor pillanatában találta fel, mint feljajdulásának egy megindító mozzanata találta fel vele e szót: boldogtalanság, mely teljes nem lehet soha. Hisz Petőfi is csak az emberi szív örök szavát leste el, midőn kimondta:

... míg az ember boldog nem volt,
addig meg nem halhat.

Minden, a mi létezik, az isteni szeretet műve; és a szeretet rombolhat-e, megsemmisíthet-e valamit? Érezzük, valljuk, hogy az nem lehet másképp, mint a Bölcsesség Könyvében mondta Istenről a sz. író: Mert szeretsz mindent, a mi van és semmit sem utálsz meg azokból, miket alkottál; mivel gyűlölve semmit sem rendeltél vagy alkottál. A szeretet műve csak élet lehet.

Az áljósok nemzetem halálát is hirdették. Hirdették akkor, midőn az egy szendergési korszak után éppen új tavasznak indult. Nem látjátok-e rajta az új tavasz mindenütt feltűnő jeleit? Amerre szemetek lát: mozgás, munka, a feltörő szellem élénksége jelentkezik mindenfelé. Volt-e a társulási szellem, a belterjes munka nálunk nagyobb valaha? Van-e ember, a ki e munkából ki ne venné a maga részét? A felsőbb tizezer helyébe mikor lépett annyi millió, egyenként és egyenként embernek érezvén magát,

hogy a közjónak részese legyen? Társadalmi szervezetünk s abban az egyesek érvényesülése volt-e tökéletesebb valaha?

Kilenc század viharzott már el fölöttünk, sokszor véres és zavaros; állt e földön állam, inkább a nyugat védelmezője, mint saját lényének fejlesztője; állt állam egynehány százezer kiváltságos emberrel s még több százezer szolgálval, kit jog nem, csak munka és teher illett meg. Ma nemzet áll e régi földdarabon egyenlő emberekkel, kik, a nagy összességben joggal és kötelességekkel egyképen felruházva, nekiindulnak az új századnak, hogy a mit a multban elmulasztottak a magok számára, mert más nemzeteknek tettek szolgálatokat, azt most egyéniségök javára megszerezzék. Volt-e nálunk az iskola-ügy fejlettebb, általánosabb valaha; volt-e irodalom terjedelmesebb; a fizikai és szellemi közlekedés mozgékonyabb, mint ma?

Igen, én a tavasz üde fuvalmát érzem mindenütt; a nemzeti élet fáján látom a nedvtől duzzadó új rügyeket, melyek az eddiginél bővebb termést ígérnek; és látom magát a kereszténységet is a lelkeket meghatni; a külső fényből és látszattól befelé vonulva, a lelkek meggyőződését érlelni, jobban, mint valaha.

A pessimisták fekete szemüvege

A „NYITRAMEGYEI SZEMLE” TÁRCÁJA.

Első és utolsó honorárium.

(Jelenet az 1870/1. háborúból.)

Magam is meg Edgar barátom, mint sokan mások, háborúba mentünk. A gravelottei öldöklő csatában először álltuk meg a tűzkeresztséget. Körülöttünk rettentően kaszált a halál, de mi sértetlenül maradtunk, s este a meghódított harc-téren sírva borultunk egymás nyakába a diadal fölötti öröm mámorban. Azután heteken át elő-örsre voltunk kirendelve Metz előtt. Tanyáztunk vizmosásban, bivuakban, az erőd körül szétszórt s elhagyott parasztházakban. Éhséget, szomjúságot, nélkülözést, fáradságot, kalandot, veszedelmet viseltünk el hiven kettecskén. Ha valamelyikünk fázott, annál jobban simult a másikhoz. Szóval olyan két jó barát, mint a minőt Uhland énekel meg gyönyörű költeményében.

Metz is megadta magát, s mi Páris alá vonultunk. Ezredünk Longjumeau mellett foglalt állást, mely a „Longjumeau-i postalegény” név alatt ismeretes, mely városka egészen Páris közelében van, de most teljesen el volt hagyatva. A község piacán állott a kocsmá, melynek címe-

reben díszlett a postalegény. Ezt a bajor katonák leszedték s elküldték királyuknak emlékül, ki nagyon rajongott a művészetért. A vendéglő helyiségei tárva-nyitva voltak, melyekben német tiszték, közlegények vegyesen tolongtak, hogy a buffetben drága pénzen egy pohár rozsz borhoz, vagy egy korty likörhöz férjenek. Mi is ott ültünk és mulattunk igazi német módon, mely mulatsághoz a Mont Valerien-erőd ágyui szolgáltatták a bömbölő muzsikát, melyhez egyébként már hozzá voltunk szokva.

Mi Edgár barátommal a koresmárosnál voltunk szállva; — ami felette előnyös volt reánk nézve. Irigykedtek is ránk ezért a pajtásaink, mert jóllehet ezek az emberek nekünk keveset, vagy éppen semmit sem adhattak, de már pusztán jelenlétük ugyszólván lakhatóvá tette a házat és bizonyos családias jelleget adott neki, amit a német katona még háborúban is oly annyira szeret.

Niclot Péter, ami házi gazdánk talán csak azért nem menekült a többiekkel Párisba, mert földhöz ragadt szegény volt s még a költözködés költségeire sem telt neki, hogy nejjével és hat gyermekével mindenestől oda hurcolkodjék. Hat gyermek Franciaországban ritkaság, és hozzá milyen gyermekek! Ugy jöttek egymás után, mint az orgonásipok; egyik szebb a másíknál,

de Madeleine, a legidősebb köztök, koronája volt valamennyinek.

Pompás kis lány volt ez, 17 éves, hosszú vastag kékes-fekete hajfonattal, mely mintegy diadéma környezte fejét; arca tej és vér; nagy fekete szemével ifjuvidáman tekinthetett a világra, s most oly szomoruan, oly bánatosan nézett velök mireánk. De hát volt is oka szomorunak lenni.

Mikor beköltözködésünk alkalmával mindjárt az első nap feldörömböltünk ama meredek, szűk lépcsőn, mely lakásához vezetett, félelem és rémület tükröződött vissza szép arcán és összekulcsolt kézzel könyörögve közeledett hozzánk. Én folyékony francia nyelven mutatkoztam be, s katonai pajkosságból megcsipkedtem kissé az arcát.

Hogy nézett rám! — O mon Dieu! rebegték félelemtől halvány ajkai. Aztán minden ellenkezés nélkül kinyitott egy szobaaajtót, hogy egy tekintetet vethessünk oda.

Istenem! Szegényes, de tiszta ágyon egy asszony feküdt ott, kinek sovány arcáról, csillogó szeméről leritt a tudóvész, aztán remegve nézett ránk. Az anya ágya körül csoportosult öt gyermek 14—4 éves korig, összebujtak mellette, mint a csibék a tyúk körül, mikor levegőben kavargó a kánya.

Elmentünk volna szívesen és kerestünk volna

mindig sötéten mutat; ők azt gondolják, hogy a világ lett rosszabb, pedig csak az ő agyuk mutat hibás képeket. A világ halad és javul és mindig jobb lesz; de ezt csak akkor értjük meg, ha az emberiség haladási fokait, melyeknél egy-egy lépésre egy század esik, ismerjük s össze tudjuk egymással hasonlítani. Akkor látjuk, hogy ma az ember jobban ember, mint valaha. Akkor látjuk csak, hogy emberi méltóságra, emberi tudatra mind több millió és millió ember emelkedik és hogy a Krisztus által hirdetett emberi egyenlőség folyton halad megvalósulása felé. Hol vagyunk ma e tekintetben azon korszakhoz viszonyítva, mikor a ma már törmelékekben heverő várak urai tartattak csupán embereknek?

Ma több jó ember van, mint gondolkók s az emberek, a humanizmus szellemétől átjárva, inkább gyarlók, mint rosszak. Gyarlók, mert emberek és nem angyalok.

Az utánunk jövő századok még nagyobb fognak alkotni, mint az eddigiek; midőn minden ember és nem csak a társadalom felsőbb létrafokán állók, fog emberként érvényesülhetni. Sok átalakulás következik még s maga a vallás is még sokkal szellemibb, még sokkal tisztább lesz a szivekben, mint eddig volt. Mert még mindig nem imádjuk az Urat lélekben és igazságban. Még nagyon sokan nem.

Halad minden, halad nemzetünk is és folyton megújul egy-egy föltámadásban. Ma már nagyobb a türelem és megférhetőség az emberek között és az önzés sem oly fokú és oly visszás természetű, mint volt hajdan. Egy legujabb munka, Erdélyi Pál műve Balassa Bálintról, első lírikusunkról, a 16-ik századi magyar életét mutatja be, korviszonyaival. Vajjon a ki ezt átolvassa, azt fogja-e mondani, hogy hajdan a magyar társadalmi élet szebb volt, mint ma?

Igaz, baj van mindig és ma is van

szállást a szomszédos elhagyott házakban, ha nem vonzott volna a szájalom, no meg mi tőrés-tágadás, a Madeleine szépsége. Hozzá még ugyanakkor haza jött Niclot Péter, a házi ur, és szapora szóval udvariasan felszólított, hogy csak menjünk be. Nyelve ugyan kissé nehézkes volt, és az abszint szag, melyet leheletével terjesztett, eléggé bizonyította, hogy az ördög ez itókája még nem fogyott el Longjumeau-ban; de jóindulattal volt irányunkban. Nem haragudott a prussienekre, kik Napoleont, ce cochon, elkergették, s a háború malheur pour vous et pour nous.

Igy tehát megmaradtunk és bemásztunk egy üresen álló padlás szobába, hol Madeleine közreműködése és Niclot apó szóáradata mellett úgy, a hogy berendezkedtünk. Egy néhány gazdátlan matracot, vagyis ezeknek inkább foszlányait elhoytuk egy elhagyott szomszédházból, s a számunkra kiutalt élelmi szerek elkészítésére és megfőzésére vállalkozott Madeleine, miután az első rémületet már kiállotta. Most már megvallhatom, hogy a következő két héten a család — bármennyire ellenkezett is ezzel Madeleine, a mi asztalunkról evett, és belőlünk élt, mert a szegényeknek nem volt éppenséggel semmijök, csak némi krumpli meg kevés almájök.

De mi magunk sem tehetünk valami sokat.

elég. Az ember a tökéletesség ideálját nem üti meg. Mert csak az Isten tökéletes. De hát oly nagy baj a baj? Nekem az élet baj nélkül nem kell; mert baj nélkül az élet a legunalmasabb valami volna a világon. Ez tartozéka az életnek s az élet szépségének, kedvességének kiegészítő része, mint a képen a színek mellett az árnyék. Az élet harmóniája sok elemből alakul és ezek közül a küzdés nem hiányozhatik; a boldogságot is csak küzdés, szenvedés között ismerhetjük meg, valamint a betegség után tudjuk csak, mi az egészség. S ha az emberek a kormányra panaszkodnak, mutassanak a nemzetek életében kormányt, akit mindenki dicsért valaha!

A feltámadás ünnepén oly jól esik a történelem és a tapasztalás tanulságai mellett ezekről elgondolkozni. Hisz az élet, a feltámadás gondolata oly felemelően hat az emberre s kiragadja őt ama szükös látókörből, mely csak kishitűségre és a napi bajok gyáva kiszinezésére oktat. Nem oly csunya az élet, nem oly csunya a világ, mint azt a falusi filozófok mondják; kissé magasabb, összefoglalóbb szempontból kell nézni az egyes ember, az egyes nemzet és az emberiség életét s mindjárt másképp látjuk a világ helyzetét. Javulunk és haladunk s minden századdal nagyobb és jobb az emberiség; desperálni senkinek oka nincsen. Az élet napi bajai között csak az csügged el, aki elfelejtkezik arról, amit Arany János oly szépen és igazán mond:

Előtted a küzdés, előtted a pálya;
Az erőten csügged, az erős megállja.
És tudod az erő micsoda? — Akarat,
Mely előbb vagy utóbb, de borostyánt arat.

Nemzetünk életében az utolsó évek a tavasz, a megújult élet, a feltámadás éve. Nézzük akár a közgazdasági, akár a kulturális, akár a társadalmi élet mozgalmait, egy nálunk soha azelőtt nem tapasztalt elevenséggel találkozunk. A prókatori nemzet, mely azelőtt csak beszélni

Hiszen mi is szegények, nem volt semmink, csak a menásink, no meg ha némelykor a tábori pósta hozott valamit számunkra onnan hazulról. Kérelmünkre eljött az ezredorvos és meglátogatta a beteg asszonyt. — Az asszony tudóvészben van — mondá ő, — de ha ma vagy holnap meghal, nem annyira a betegség, mint a nyomorúság öli meg őt. Sokat kellett éheznie szegénynek.

Niclot Péter az alkoholista tompa közömbösségével viselte a szerencsétlenséget, a családit épp úgy, mint a nemzetit: otthon keveset tartózkodott, mert hivatala volt; és pedig nagyon fontos hivatala; ezen mozgalmas időben egyszerű napszámából Longjumeau város lámpagyújtogatójává léptették elő. De vagy nem fizettek gondteljes munkáját, vagy, ami valószínűbb, fizetését az abszintre költötte: annyit mondhatok, hogy haza egyetlen egy fillért sem hozott soha. Ha Madeleine nincsen, a családnak a szó szoros értelmében éhen kellett volna vesznie. Nem csak a gazdaságot vezette, a kis testvéreket tisztán és rendben tartotta, gondozta az izgatott beteget, nekünk kettőnknek házi asszonyunk volt, de éjjel még mosott a német katonákra, vagy fehéreneműjökét javította, hogy csak néhány sout keresessen.

Mi úgy forgolódtunk körül, mint valami

tudott, ma már a tettek terére ment át, tanul és dolgozik; alkot és érvényesül. Igy nyílik nálunk a 20-ik századra a feltámadás, mely új és elevenebb életet jelent, s a melynek, midőn a Gondviselésbe vetett teljes hittel és reménnyel felemelt lélekkel neki indulunk, azt mondjuk Madáchcsal: Ember, küzdve küzdj és bízva bízzál!

Széll Kálmán és a néppárt.

Midőn Széll Kálmán kormány elnök lett, nem hinném találkozott-e a katolikusok között oly naiv ember, a ki csak egy percig is abban ringatta magát, hogy no most már teljesedtek minden kívánságai.

Meg lesz a revízió, megszűnik a felekezetenélküliség stb.

En legalább józan emberről fel nem teszem ez önaitatást, még arról sem, ki a világ tolyását az eres alól nézi.

Igazolja ezen felfogásomat a néppárt azon eljárása, hogy a paktumhoz hozzájárult, holott nagyon jól tudta, hogy irányelvei valószínűsítéséig egy lépéssel sem közeledett.

Ezt nem is kell vitatnom, legalább belátó gondolkodó ember aligha.

Mi okozta tehát azt, hogy a katolikus világ kivétel nélkül őszinte örömmel üdvözölte a kormányrudon — bár azon régi keretben és környezetben, mely a rettenthetlen liberális Bayard: Bánfnyak is háttérül szolgált, sőt általa tettekkel tényezőként létesítettett.

Bizony nem más, mint Széll Kálmánnak Deák iskolájában és vezetése alatt megszilárdult egyéni tisztessége és jelleme, a melyben garanciáját látta annak, hogy minden liberális dacára — igazabban éppen valódi liberális elveinél fogva — a programbeszédében vallott „jog, törvény és igazság” útjáról el nem tér, és azt megvalósítani is fogja.

Sajnos, hogy ezen időben — és ez örökös szegényfolt marad alkotmányos életünkön — már maga ez is óriási vívmány volt Magyarországon, hogy oly férfi jött kormányra, mint Széll Kálmán.

Ami az egész föld kerekén, egy conditio sine qua non: a kormányrudat tartó férfi egyéni és politikai szavahihetőségének integritása; azt a Tisza lex után fájdalom vívmánynak kellett — alig pár hónappal ezeréves fenállásunk ünnepelése után — üdvözölnünk.

szent körül, s hogy más pajtásaink durvaságai ellen megvédelmeztük, — kik egyet-mást megengedtek maguknak, midőn fehéreneműjököt hozták, vagy elvitték — az nagyon természetes.

Még egy szomorúság gyötörte, melyet anyja szenvedő állapota miatt kétszeresen érzett. Legidősb fivére, anyjának kedvence, ki Metzben a gárdával körülrölvölva volt, hónapok óta nem halatott magáról semmit. Nem tudta, vajjon meghalt-e, vagy megsebesült, vagy pedig Németországba fogságba hurcoltatott.

Midőn ezt elbeszélte, én és Edgar egymásra néztünk, s másnap Müller Edgar titokban levelet irt a sebesült és fogoly franciákat gondozó bizottság elnökének, Berlinbe. Röviden és az igazsághoz híven ecsetelte az állapotot és bocsánatot kért merész leveléért, hogy Niclot Antoine a 3. gárdaezred 10. századában szolgált katona sorsa iránt érdeklődik. — Madeleine-nek erről sejtelve sem: nem akartunk benne korai hiu reményeket ébreszteni.

Egy nap, midőn éppen délutáni sziesztánkat tartottuk, beszólt szobánkba Madeleine az ő csengő hangjával: — Monsieur Mülleeer une ordonnance! — S csakugyan ordonanc volt, ki Müller Edgárt az őrmesterhez szölitotta. Negyedóra mulva ragyogó arccal visszatért, szemé fénylett és ke-

Hát ezért nyujtottunk és fogunk is nyujtani minden jóban, melyet edes hazánk javára tenni fog Széll Kálmánnak segédkezett.

Erre jött létre a paktum. Nem úgy mint meggyanúsítottak a magyar szó emberei, hogy koncessziókat tett valamennyiünknek. Ezt feltenni is csak maliciózus kazár szellemtől telhetett, józan, okos, gondolkodó ember egészséges agyműködésével ez össze nem fért.

Apponyi, Horánszky, Kossuth, Molnár, Rakovszky, Ugron, Polónyi paktál Szélllel azért, hogy mindegyik koncessziót kapjon. Hát lehetett ez? Hát belemehet ilyenbe agylágyulás nélkül Széll Kálmán? S hihettek-e más részről mindannyian a gyűség alapos gyanuja nélkül ebben? No hát, bizony nem!

Egy a nemzet testén undok kelevényként rágódó metély kivágása egyesítette az egy cél felé törekvő, de különféle gyógyrendszert valló hazafias orvosok konziliumát. Ez a paktum és semmi más.

Persze az alkotmányosság örve alatt üzött pártabszolutizmus husos fazekainál dörszölő lakmároncok nem is bírják elképzelni azt, hogy valaki önzetlenül akarja a haza javát. A pártmonopoliumot üző szabadalmazott gscheftelő szellem, nem képzél megegyezést „szaszzenesz“ nélkül.

Ezért kellett reafogni Széll Kálmánra és mi reánk is, hogy sápban egyeztünk meg, mint a liberálizmusnak keresztelt consortium árverési hyénái.

Hiába, „wie der Schelm selber ist, so denkt er“.

És ime, hogy kiderült ennek az ellenkezője. Hogy bebizonyult Széll Kálmán intrazigensége a 67-es kiegyezés kérdésében és a miénk a katholicus dolgok lényegében; — alig hogy elhangzott Széll Kálmán beszéde, melyet Zichy János gróf bizonyos részben alaposan félreértett appropriacionális beszédére válaszképen, az eddig elnyúlt képpel hallgató liberális tábor ujjongó öröme, mert hasonlóan kissé félreértették, elmondott; s ime már azt hiszik, hogy immár nekik is kiderült.

Hát hiszen örüljenek, ha nekik úgy tetszik, az az ő dolguk, ha gondolják, hogy van miénk. Az bennünket nem háborgat. Ép úgy, mint egy cseppet sem lépett meg Széll Kálmán ezen, taktikai szempontokból talán opportunus, de máskülönben bizony teljesen felesleges beszéde.

Opportunus lehetett pro domo, ámbár alig hiszem, hogy utána a „Magyar Szó“ megakadjon bizonyos torkokon, de pro foro bizony felesleges volt.

Azok, akik Széllt ismerik több mint 30 éves po-

zében egy öt peccétes levelet lobogtatott. — Itt van, olvasd! — mondá — az én első honoráriumom. És én olvastam:

„Egy muskatéros tábort levelei“ című közleményeit elfogadjuk, s mellékelve küldjük önnek a tiszteletdíjt: 25 tallért.“

— Menyörgős adta! Edgar ez már pompás. Tudok kitűnő fehér bort, Niclot apó megmondta nekem a forrást. Persze a palackja három frankba kerül. De már csak meg kell öntözni ezt az eseményt.

— Természetes — mondá ő szórakozottan és gondolkozva, mialatt ama szobára tekintett, hol a beteg feküdt.

Én megértettem őt. — Természetes, jó fiu, nem fogunk megfélemlkezni ő róla sem. A hasznosat a kellemessel.

Este Müller Edgar önkényesnek egy veres garasa sem volt a 25 tallérból, de ahelyett a beteg ágyánál 6 üveg állott abból a pompás fehérből, s a tűzhelyen erős húsleves bugyborekolt és fricassée a kis Niclot-k számára. Madeleine sirt és nevetett egy lélekzetre, mikor a kis Margitnak új szoknyácskáját próbálgatta, vagy mikor a még kisebb Lajosnak nem akart lábára menni az új csizma. Azután a „Monsieur Mülleernek“ kezét akarta megcsókolni, amit ez megbotrán-

litikai pályafutásában, higvelejűség veszélye nélkül, más beszédet nem várhattak tőle. Ő is ütötte a nyeret, hogy megérezzek a szamarak.

S ime mi történik!
Kitört az öröm Izraelben!
Kiderült! Széll Kálmán liberális, hála legyen Molochnak!

Hát ki mondott nagyobb gorombaságot és impertinenciát Széll Kálmánnak? Valjon mi, kik annak látjuk most is, a kívül paktumot kötöttünk, vagy azok, a kik cigánykerekeket hánynak örömlükben, hogy beszédét igaz reánk címezve, de hazafelé mondta el.

S ime mozgolódnai kezdenek a régiék! Hajh! szabad lesz már megint minden. Azt hiszik a néppárt ismét *vogelfrei*, puskázhat rá már minden ripók. Már a községi választásoknál is hirdetik, jóllehet a kés még a nyakunkon van, hogy nem fognak belekontárkodni a papok, sikerült őket ime kijátszani.

Lassabban uraim!
Csendesebben, mert az Úr Isten malmait lassan örölnék, de biztosan.

Mi még nem látjuk a jog, törvény és igazság jelszavait sutba dobva.

Hát jó lesz ismét lefeküdni a hazajáró leleknek és várni, míg ismét kisüt a korrupció lidércfénye, mert tarthatni attól, hogy korai fészkelődésüket elfújja egy erősebb Széll fuvalat.

Azért ajánlhatjuk a hosannát zengedező és fészkelődni kezdő ex-lex huszároknak, hogy fekdüjjenek le füleikre, mert úgy áll a dolguk legjobban „wenn Sie's Maul halten und weiter dienen“.

Brutus.

Ujdonságok.

Személyi hírek. Markhot Gyula, Nyitramégye alispánja az ünnepeket Budapesten családjá körében tölti. — Petrovics László, nyitrai főgimn. tanár, lapunk munkatársa, nejevel a nagyhétre Rómába utazott.

Eljegyzés. Vörösmarthy László, pozsonyi állami kórházi ellenőr eljegyezte Cherebó Vilmát, Cherebó Lajos, volt nyitrai aljárásbíró leányát, Dicskén.

Aranymenyekző. Id. Reymann Vencel nyitrai puskaműves és neje szül. Hannicker Anna holnap, április hó 16-án d. e. 10 órakor a paulai szent Vincéről nevezett irtalmas testvérek zárda-templomában ünneplik egybekelésük 50 éves évfordulóját.

kozva utasított vissza. Végre Niclot apó, ki egy toppant be az ajándékok közé, mint a medve a méhesbe, bizonyos elérékenyüléssel modá: Merci Monsieur! Bon garçon. A beteg is Monsieur Müller egészségére ivott s a mellett sóhajtott: — Szegény Antoine! — Milyen nagyszerű alvás volt az a következő éjszakán. Még én is, kinek az egészben semmi más részem nem volt, minthogy együtt ittam a többiekkel, egészen átszellemlülve voltam. Vajjon az a fehér volt-e az oka, vagy pedig a barátság? Talán mindakettő. Ez volt az ő első honoráriuma.

II.

Longjumeau utcáin harsogott a generalmars. Ducrot tábornok, Páris védője híres tömegkirohanását végezte, melyből vagy mint győző akart visszatérni, vagy sehogy sem. De nemsokára győzelem nélkül kellett visszatérnie. Madeleine aggodalmas hangja ébresztett fel edes álmukból: Messieurs! Messieurs trombitálnak!

Elmentünk! — Isten oltalmazza önöket! — kiáltott a leányka utánunk, s nem sokára gyülekeztünk a főtéren; aztán mentünk a sötét éjszakába. Hová? — Hja azt a glédában álló katonának tudná, hová viszi őt a legközelebbi óra!

Hat órai menetelés után a Marne folyó partján megálltunk. A decemberi regg felhomá-

Halálozás. Özvegy Reeska Jánosné szül. Palkó Katalin, Reeska Zsigmond barátunk edesanyja, f. hó 12-én életének 76-ik évében hosszú gyengélkedés után elhunyt. A megboldogultat nagyszámu rokonság gyászolja, melyhez mi is őszinte részvétellel csatlakozunk.

Nyitrai esküdtszék. Az 1900. évi II. ülészak szolgálati lajstromába ápril 12-én Sándor Géza törvényszéki elnök elnöklété alatt, Mazóly Antal kir. táblai bíró, Miklóssy Arthur kir. törv. bíró és dr. Bencsik János kir. alügyész jelenlétében a következőket sorsolták ki: Bohunka Géza, ügyvéd, Nyitra; Deutsch Mihály, bérló, Érsekújvár; Steiner Albert, vaskereskedő, Galgóc; Babó József, földbirtokos, Vágveese; Schwarz Márk, fakereskedő, Galgóc; Kovács Imre, ügyvéd Holics; Gross Hugó, gazdatiszt, Komjáth; Szpál Mihály, földbirtokos, Galgóc; Jancsik Gyula, magánzó, Szakolca; Adler Armin, ügyvéd, Nagy-Tapolcsány; Kund Árpád, gazdatiszt, Tótmegyer; Pindorfer Ede, kereskedő, Érsekújvár; Weisz Benjamin, korcsmáros, Magyar-Soók; Szmiesko József, ügyvéd, Privigye; Neumann Izidor, kereskedő Érsekújvár; Lapkal Ágoston, vendéglős, Érsekújvár; Vagyon Moskó, bérló, Nagy-Emőke; dr. Munk Mór ügyvéd, Nagy-Tapolcsány; báró Schmetzing István, földbirtokos, Kőpösd; Csernyák József, cipész, Nyitra; Ertler Armin, zálogháztulajdonos, Nyitra; Druga József, ügyvéd, Érsekújvár; Hiki Antal, földbirtokos, Sempthe; Boróczy György, nyug. aljárásbíró, Vágújhely; Klein Lajos, malomtulajdonos, Érsekújvár; Braun Vilmos, kávé, Nyitra; Lange Gyula, ügyvéd, Érsekújvár; Mitták Albert, ügyvéd, Szakolca; Fodor József, takarékpénztári igazgató, Galgóc. — Összesen 30. — Helyettes esküdték (valamennyien Nyitráról): Gross Hugó, háztulajdonos, Dubóvizky Imre, hentes, Krausz Vilmos, kereskedő, Gözinger Nándor, lakatos, Fuchs Manó, kenyérsütő, Kiss István hentes, dr. Kürth Dávid, ügyvéd, Huszár István, könyvkereskedő, Goldberger Emil, mészáros, Herverth János könyvelő. Összesen: 10. — Az esküdtszék, mint beavatott helyről értesülünk, el fog tartani legalább 10—12 napig, amennyiben több súlyos eset, a többi közt a galgóci bérnyilkosság, valamint a nagysurányi emberölés kerül tárgyalásra.

Bizottmány. Április hó 21-én a vármegye törvényhatósági bizottsága rendkívüli közgyűlést tart.

Közigazgatási bizottsági ülés. A vármegye közig. bizottsága mult kedden, április hó 10-én Thuróczy Vilmos főispán elnöklété alatt rendes havi ülést tartotta. A napirend előtt jelent a főispán, hogy a bizottság egyik tagja, dr. Kubinyi Lajos kir. ügyész kir. törvényszéki elnökké nevezetett ki Balassa-Gyarmatra, Nyitráról eltávozik. A főispán rokonszenvesen emlékezik meg működéséről; ami nagyon természetes, magunk is szerencsés utat kívánunk neki. — Az attrakcióról állás már hosszú idő óta üresedésben lévén, a kihirdetett pályázat dacára, pályázó nem jelentkezett. Hogy ezen számos köz-

lyában már előttünk bömbölt az ütközet. A betegszállítók egyes sebesülteket és haldoklókat cipelték mellettünk, fejünk felett már szisztegetek az első gránátok, melyek hátunk mögött beforródtak a földbe vagy pedig felrobbantak. Így állottunk egész nap, mert a mi ezredünk egész az ütközet vége felé tartalékban maradt. De azért helyzetünk éppenséggel nem volt irigylésre méltó. Eltekintve attól, hogy a francia gránátok, melyek azelőtt a hátunk mögött „döglöttek meg“, nemsokára jobban választották meg céljokat és tömött soraink közé ütöttek be, úgy hogy tán többet veszítettünk, mint azok, kik előttünk harcoltak; de a tétlenség, melyre kárhozható voltunk, lenyomta a kedélyt, és először keltette bennem azt a mámoros érzést, amit „ágyuláznak“ neveznek. Hozzászegődött még a hideg és az éhség.

— Edgar van-e valamid a kulaesban?

— Egy csópp sincsen!

— Hát valami harapni valód?

— Egy erbswurst.

— Ide vele! és rágtam a nyers „borsó szalámit“ s gondolatban ittam hozzá a tegnapi tázes fehérből.

— Jani, láttad azt a tekintetet, melylyel Madeleine elbucszott tőlünk?

ségből álló kerület orvos nélkül ne legyen, akként intézkedett a közg. bizottság, hogy a nagyrippényi körorvos, dr. Löwbeer végzi a körorvosi teendőket, a mennyiben kéthetenként a községeket bejárni köteles. A galgóczi főbíró pedig utasította, hogy félevenként pályázatot hirdessen mindaddig, míg az állás véglegesen betöltve nem lesz. — A nyitrai zsidó hitközség két tulajdonát képező háztól adómentességet kér. Azon ház, melyben a rabinus és tanító lakásai vannak, törvény szerint adómentes, a másik után pedig, melyben a rituális fürdő van, adó fizetendő. — Az ülés vége felé egy kis Tarnóczyada is volt. Filberger Gyula, privigyei járás főszolgabírája egy községi képviselőtestületi választást vezetett. Az eredmény nem lehetett nagyon inyére — írja tudósítónk — úgy, hogy egy, Nyitravármegyében már nem ismeretlen módszerhez folyamodott, hogy a maga embereit kísérgesse, a választás eredményét más-képen hirdette ki, mint a minő tényleg volt. Kifogásolta t. i. egyes jelöltek választói jogosultságát. Sporzon Ernő erre felebbeszésként adott be, melyet ma tárgyaltak. A közg. bizottság a választást megsemmisítette, elrendelvé az új választást és kimondotta, hogy a főszolgabíró nem volt jogosítva egyes jelöltek jogosultságát megvizsgálni, hanem a választási eredményt a valósághoz híven kihirdetni.

Nagyheti konferenciák Nyitrán.

A mi feledhetetlen p. Schlick-ünk az idén nem jöhetett el szokott nagyheti szentbeszédeit elmondani. Helyette dr. Dúdek János a hallgatók nagy lelki épülésére virágvasárnap az ember rendeltetéséről, hétfőn a lélek halhatatlanságáról, kedden Jézus Krisztusról és szerdán a kath. egyházzal beszélt egy-egy óra hosszat, de mindig oly vonzóan, oly érdekesen, hogy nem is vettük észre, hogy az ablakok transparent táblái mögé oda lopódzott már a sötétség. Csütörtök és nagypénteken Zongor József esperes-plebánosnak kellett volna megtartani a sz. beszédet, de ez hirtelen súlyosan megbetegedvén, a küsszemináriumban konferenciázó p. Spreitzer Péter, kalocsai főgimnáziumi tanárt szólították fel az nap nagycsütörtökön a két szent beszéd megtartására. Ki, mint a közönség tapasztalhatta, bebizonyította, hogy mint a Jézustársaság tagja, mindenkor schlagfertig. Fogadják mindketten a nagyszámu hallgató közönség őszinte háláját fáradszó munkájukért. S kívánjuk, hogy érjék el hallgatóik szívében azt a sikert, amit célul kitűztek maguknak, ez lesz rájuk nézve a legszebb szónoki elismerés.

A Fmke nyitramegyei választmánya f. évi április hó 10-én tartotta meg rendes évi közgyűlését. Elnök dr. Gyürky Geyza jelentése a választmány mult évi ténykedéséről s az általa fentartott 15 óvoda eredményéről tudomásul vétetvén, ebből kifolyólag következőket határozta. Somogyi Mariska ideiglenesen alkalmazott óvónő a bajmóci óvodához, Mérey Erzsébet a vittenci óvodához választattak meg. A szakcsányi óvoda gondnokságának megalakításával Bran-

disz Mihályt bízták meg s egyuttal ezen gondnokság elnökévé választották. A darázi óvoda gondnoksági elnökévé pedig Kubinyi Endrét választották. A nagy-bossányi óvónő ellen az ottani gondnokság által emelt panaszok megvizsgálására Markovics János küldetett ki, megbízatván egyuttal, hogy mint egyházmegyei tanfelügyelő a kerületében lévő egyesületi óvodákat hivatalos körutja alkalmával látogassa meg és tett tapasztalatairól a választmány elnökségének jelentést tegyen. A választmány elnökségét megbízták, hogy a ny. kolosi óvodát Alsó-Köröskénybe helyeztesse át ez év végével. A nováki és kovarci óvodák gondnokságának elvállalására, az előbbihez Hayek Vince, az utóbbihoz Fiebig Alajos plebánosok kérték fel, kiket a közgyűlés elvállalás esetén az illető óvodák gondnoksági elnökeiül megválasztottaknak jelent ki. A holiczi óvodánál szedett tandíjak fizetésének kötelezettsége alól a vagyontalan szülők gyermekei felmentetnek. A radosnai óvoda részére egyesületi ellátmány fejében évi 200 koronát állapítottak meg. Tárgyaltak továbbá a választmány 1899. évi számadását, mely a számvizsgáló bizottság javaslatához képest 10007 frt 70 kr bevétellel, 6985 frt 13 kr kiadással és 3022 frt 57 kr maradvánnyal megállapítván, az arra vonatkozó felmentvényt megadták. Az 1901. évi költségvetés 17279 kor. 86 fillér bevétellel, 22479 kor. 86 fillér kiadással és 5200 kor. hiánnyal állapított meg, mely hiánya a központi pénztár részéről nyerendő ellátmány által leli fedezetet.

Árviz. A sok hóesés és szakadatlan esőzés következtében Nyitra folyó annyira megdagadt, hogy medrét elhagyta a víz, és sárga, piszkos hullámai az egész völgyet ellepték. A Zobor hegy tetejéről, a merre csak szem lát, Nagytapolcsánytól Érsekújvárig egy óriási víztömeg látható, mely a völgy gazdáinak tetemes kárt okoz.

Új telefon-előfizetők. A nyitrai telefon-hálózat ismét új négy taggal szaporodott. És pedig 78. és 80. sz. mindkettő a Zoboron, de még bekapcsolva nincsen; a 79. szám pedig Leszner, míg a 81. szám Morton József egy szállítója lesz a Párutván. — Ez alkalommal teljes tisztelettel felkerjük Mix Ferenc nyitrai postafőnök urat, hogy új névjegyzékről gondoskodni sziveskedjék. Mi az államtól pontosan megkapjuk a fizetési nyugtákat. Mi csodálni való van tehát abban, ha mi is némi szívessegre számítnak. A mi jegyzékünkben, ha Isten éltet, nemsokára több lesz az írott név, mint a nyomtatott (49).

Talált csontvázak. A nyitrai takarékpénztár közraktáraihoz a pályaudvartól egy sin-

párt rakat, ezen munkálatnál a munkások mintegy 10 centiméternyi mélységben öt csontváza akadtak. A rendőrkapitány ezen lelet hallatára kiküldte Offenberger rendőrfogalmazót és dr. Múnels Lajos városi tisztit orvost, ki megállapította, hogy a csontvázak vagy 200 évig lehetnek még a török hódoltság idejéből a földben, a midőn még török sáncok lehettek ott. A csontvázak a köztemetőbe szállítottak.

Haydn oratoriuma Nyitrán. A Kálvária isteni tragédiáját, melyre a nagypénteki szertartás emlékeztet, fájdalmas hangokban idézte lelkünk elé Haydn világhírű oratoriuma, melyet az énekes zsolozsma után igazán remekül adott elő az egyházi zeneegylet vegyes kara. A nagyszámu ajtatoskodók mélyen meghatva hallgatták végig e nagyszabásu koncepciót s mindenki érezte, mily nagy hatása van az ének és zene művészetének: a szem könnyezett, a bűnbánó szív sajgott a fájdalomtól. A hallgatóság köszönetét ez uton is tolmácsoljuk Dusinszky Lipót székes-egyházi karnagynak, a ki fáradságot nem ismerő buzgalommal tanította be ezen művészi s épen azért nehéz kompozíciót. — Köszönet illeti a szereplő hölgyeket is, névszerint: Cservenka Etel, Dániel Valéria, Holub Gusztó és Olga, Nemrava Ella és Fanny, Neugebauer Pistike, Szabó Laura és Scherk Irén kisasszonyokat, valamint az összes közreműködőket, mert bizony-bizony csak a szenvedő Jézus szeretete lelkesítette őket az ének és zene ily szabatos betanulására. Ő maga pedig meg is fogja jutalmazni fáradozásait.

Sorozás. Érsekújvár városában április hó 6-án tartott meg a sorozás. Polgári elnök Turhányi Lajos volt. Felhivatott 262, besoroztatott 76, visszahelyezett 91, fegyverképtelen és töröltetett 47, felülvizsgálatra küldetett 3, távol volt 45, ismeretlen 3 hadköteles.

Vasuti szerencsétlenség. A nyitra-kutti-i vonal rövid fenállása óta már harmadszor komoly szerencsétlenségnek színhelye és pedig mindenkor a hiányos építkezés miatt. Mult vasárnap Királymajor mellett Szenic tájéka a vasuti hid éppen akkor szakadt be, mikor a vonat rajta ment. A mozdony felborult s a víztől ellepett árokba zuhant, úgy hogy kéménye sem látszott ki. A fűtő meghalt, a vonatvezetőnek pedig három bordája törött össze, hat utas megsebesült. Mit ér hát az a múltanrendőri és műszaki bejárás, mely ilyen csalámadéból készült alépitvényt elfogad. Mult évben Elecskén nyílt sikságon dőlt fel a vonat, most is olyan helyen, hol ugyszólván csak egy ér szeli a vonalat. A vármegye és a községek drága pénzen épített vasutat úgy kellett volna elkészíteni, hogy az valamivel tovább tartson, mintsem addig, míg a forgalomnak átadatik.

— Tőlünk? *Töled*, akartad mondani.

— Nem János, tőlünk. Nem nyujtott-e neked is kezét?

C-sss! sercegett egy gránát a fejünk felett, mi udvariasan leguggolunk s tiz lépésnyire leütött a hátunk mögött. A rideg valóság erősebb volt, mint az éhség és szerelmes gondolatok. Megszoritottuk egymás kezét és hallgattunk.

— Fegyvert vállra, bataillon indulj! — Végre, végre mi is megmozdultunk! Most: — Szuronyt szegez, jobbra át, Mars, mars hurrá! — és rohantunk a futó franciák után a Marne folyón át egy ponton hidon, melyet a szászok vertek, — a lángban álló Champigny-n keresztül. — Hurrá, fiuk, üssétek a boldogabb végével! kiáltott az őrnagy. Százszoros riadó hurrá harsogott a mi ajkainkról és rohantunk előre.

Utóvégre megszűnt a vad hajsza. Halt! Sorakozz! — Lihegye és a fáradságtól félholtan állottunk meg, körültekintve a kelő holdnak bágyadt sugarainál.

— Edgar! Hol van Edgar? — A hely mellettem üres volt. Kerestem, kérdezősködtem, rimánkodtam pajtásaimnak, senki sem tudta megmondani hova lett Müller. A zavarban senki sem nézett másra. Visszasiettem az égő faluba, mely-

nek lángja világtott a rettentő keresésben. Elterült halottak, nyöszörgő sebesültek feküdtek elegen ami csapatunkból is, de Edgar nem volt közöttük. Végre a falu tulsó végén ráakadtam. Megismert, mosolygott rám s egy jótékony ájulás lezárta szemeit. Melleből vér szivárgott s már egész töcsa képződött körül s a fagytól egészen megkeményedett. Fölbontottam szegény barátom egyenruháját, meggyőződtem, hogy ott hatolt be az álnok golyó! De még élt, tehát élt reményem is. Hamarjában egy kötést hevenyésztem és segítséget kerestem. Ott, ott jönnek emberek. Akárki, jó barát vagy ellenség az nekem mindegy, csak segítséget hamar. Az ég irtalmas volt, a mi csapatunk egészségügyi osztálya volt. Nekik adtam át a még mindig álélt barátomat; tudtam, hogy jó kezekben van.

Mint tértem vissza csapatomhoz, s a következő napokon miként bujkáltam mintegy magamon kívül, nem is tudom leírni. Csak most éreztem, midőn a kötelék, mely lelki ikertestvéremhez fűzött, elszakadóban volt, csak most éreztem, hogy mennyire összenőtt az ő lénye az enyémmel. Mi többiek nem tértünk vissza Longjumeaubá, hanem mintegy felórányira onnan Saccleyben vettünk szállást. Ott hallottam orvosunktól, hogy Edgar nem messze egy falusi

kastélyban, melyet lazaretté alakították át, van elhelyezve.

Az orvos igen komoly arcot vágott, midőn ezt mondta, melyből megértettem, hogy nincsen többé remény. Elmentem századosomhoz, engedélyt kértem és kaptam is, hogy haldokló barátomat meglátogathassam. S egy csikorgó decemberi nap reggel megkezdtem szomorú vándorlásomat. Teljes öntudatnál találtam, nem szenvedett. Mosolyogva nyujtá felém nehézkes kezét s halvány ajka azt rebegte: — János, pajtás!

Istenem, mennyit szenvedtem ezen egy óra alatt, midőn utolsó üdvözlését bizta reám édes anyja, atyja és testvérei számára, s midőn elhallgatott s én teljes erőmből elnyomtam fájdalomamat, hogy a halál gondolatát kizavarjam fejéből, ő csak fejét rázta s azt mondá, — Jani, ne hidd, nem olyan nehéz meghalni. Üdvözlő Madeleine-t, ha találkozol vele.

Ekkor közelépett az ápoló és figyelmeztetett, hogy az orvos megtiltotta a sebesülteket a beszélgetést. — Ugy hát aludni fogok, susogá ő, és lezárta szemeit. Kiosontam a szobából, hogy kint kedvemre kisírjam magamat és midőn kinyitottam az ajtót ott állott előttem Madeleine és Niclot apó.

Ő is Saccleybe jött, hogy felkeressen bea-

Tűzeset. Szerdán reggel 9 óra tájban Felső-Köröskény mellett, a Knapp tulajdonát képező pajta kigyulladt, a honnan a tűz a szomszédos szalma-kazalra is átment. A tűz egészen késő estig égett és így hamura égett minden eléghető anyag, mert a felső- és alsó-köröskényi lakosok télenél nézték a tűz terjedését.

Öngyilkosság. Abeles Vilmos Erzsébet-uti palinkamérőnél tartózkodó 35 éves Wiesenthal Albert nevű csavargó szerdán délután Abeles istállójában egy drót segélyével a gerendára felakasztotta magát. Ámbár a városi hullaszállító kocszi, mely az átellenes városi majorban szokott elhelyezve lenni, azonnal ott volt, a hullát nem lehetett késő estig elszállítani, mert a város intézkedése folytán a kocsihoz való kulcsok a városházán őriztetnek, ezeket pedig azonnal nem lehetett megtalálni.

Előjárók választása. Farkasdon szombaton délelőtt ejtetett meg a választás Csemniczky főszolgabíró vezetése mellett. Változnak az idők és bennök az emberek. Hajdan mily érdeklődéssel nézett a nép elibe a választásnak, hetek, sőt hónapokon keresztül beszéd tárgyát képezte, mily korteskedés üzetett e téren s ma már minden dekadens. Ez részben annak tulajdonítható, mivel a nép elkévdtelenedett a sok esőzésektől, részben mivel sejtették, hogy a régi előjárók megmaradnak. A bírói állásra hárman lettek jelölve, a volt bíró Molnár Lajos, Anda Mihály és Tóth János. Molnár lett ismét 3 évre megválasztva. A törvénybírói állásra szintén három jelölt volt, kik között a régi Laci (?) bátyi lett a győztes. Végül megválasztott 6 esküdt. Ujjonnan beválasztottak: Anda János, Szorád Mihály és Mille János. Kimaradtak: Deák Gáspár, Ivány Károly és Csifári János.

Tőzsdések panasza. A farkasdi dohányelárusítók — írják onnan lapunknak — egyre panaszkodnak, hogy minden évben más-más egyén kap ott elárúsítási engedélyt, miáltal eleynésző csekély fogyasztás jut egyre. Csak pár év előtt ugy hangozott, hogy minden 200 méter távolságra adatik tőzsdé. Ez redukáltatott 150-re, sőt 100-ra is. Tény most, hogy két szemköt lakó, kit csupán az ország utja választ el s mégis kapnak tőzsdét. Egy utcában most hét ház közé ismét kiadták a tőzsdét, pedig ott már csak egy is kielégítő lett volna. Ez magától értetődik. De majd redukálják-e a haszonbért a megosztott felek között, az már egészen más kérdés.

Házi-áldás. E hó 4-én ugyancsak jól megrakva állított be a gólya Szimón Kutrucz Vincénél s azon meglepetésben részesítette, hogy egyszerre három esemetével ajándékozta meg. A férj uram redőkbe huzta magas homlokát s görbe szemmel nézte eleinte családja számának ezen rohamos áradását, de mégis beleenyugodott Isten végzésébe s fiait Ferenc, József és Rudolf-

nak kereszteltette. Az anya és gyermekek a körülményekhez képest jól érzik magukat.

Rossz szomszédság török átok. Kovács István és Takács Ferenc negyedi legények huzamos időn keresztül haragban voltak. A harag okát nem tudni. E hó 5-én Kovács a szénakazal körül forgolódott s egyszerre ott terem a kerítés mellett Takács szomszédja egy vasvillával, melylyel egyet döfött ellensége felé. A szúrás Kovácsnak hasába fúródott, de hihetőleg nem lesz halálos kimenetelű.

M. kir. mezőgazdasági múzeum. Budapestre utazó olvasóink figyelmét felhívjuk a m. kir. mezőgazdasági múzeumba, melynek gyűjteményeit nemcsak a mezőgazdák, hanem mindazok használnak és tanulsággal tekinthetik meg, kik a mezőgazdaság vagy valamelyik ága iránt érdeklődéssel viseltetnek. E múzeumban hasznos és kártevő állatok gyűjteménye, növénytermelési, kertészeti, gyümölcsészeti, szőlőszeti, állattenyésztési, baromfityénésztési, méhészeti, selyemtermelési tárgyak, gép- és eszköz-modellek, talaj- és műtrágya-minták, emléktárgyak, épület-modellek, statisztikai kimutatások stb. láthatók. A múzeum, mely a VII. ker., Kerepesi-ut 72. számú házban van elhelyezve, a hétfői és ünnepeket követő napok kivételével naponként d. e. 9 órától d. u. 1 óráig van nyitva és látogatása ingyenes.

A kender termelése címmel Milhoffer Sándor előnyösen ismert gazdasági szakirónk szorgalmas szakavatott tollából a napokban jelent meg egy kis füzet. Intelligens, praktikus gazdaktól szívesen olvasunk szakkönyvet. E kis műben sem csalódtunk. Milhoffer igen praktikus és tanulságosan tárgyalja a kender termelését. Művét két fő részre osztja. Az első részben a kenderföld művelését tárgyalja tüzetesen, különös súlyt helyez az őszi munkálatok fontosságára. Röviden, világosan vannak megírva a talajművelés igazságai, ügyesen kidomborítva azok előnyei, bárki megértheti és követheti. A második rész a kender kikészítésével foglalkozik. Semmi újat ugyan nem mond, de azt, a mit mond, igen helyesen és praktikus ismeretű. Helyes lett volna a mű keretébe felvenni még a kender áruba bocsátás mikéntjét, a piacok, állami kendergyárak beváltási módjait. Meg kell jegyeznünk, hogy a mű ügyes csoportosítással jó stílussal van megírva, a mi különben a szerző kiváló tulajdona. Milhoffer Sándor ez újabb munkája is örömmel ajánlható a gazdaközönség szíves figyelmébe.

A rossz időjárás sok épület homlokzatában kárt tett, felhívjuk azért az érdeklődők figyelmét az általános jó hírnevű Kronsteiner Károly Bécs III. Hauptstrasse 120. szám alatti első cs. és kir. osztr. magy. kiz. szab. homlokzatfesték gyára. Mely cégnek szabadalmazott vízmentes homlokzat festékei a ház- és ingatlan tulajdonosait azon helyzetbe juttatják, hogy épületeiket olesón, tartósan és csinosan az olajfestékhez hasonló festékekkel elláthatják.

— Edgar ur! — zokogott emez s főleje hajolva hosszú forró csókot nyomott ajakára. A nők csókkal vélik legforróbban kifejezni haláljukat. S talán igazuk is van.
Arcán mosoly rebent el, boldog mosoly, ezzel és Madeleine csókjával ajkain kiszívendett. Ez volt az ő utolsó honoráriuma.
J. Steinbeck után.

Sziporka.

Némely női szív olyan, mint a husvéti tojás: piros, kemény és hideg!

Egy orvosi konziliumnál előtérbe nyomul egy más konzilium is: a beteg ugyanis konzilium abundanceit kap.

Melyik a legheresebb kézi munka az életben? — Midőn egy jegyepár az oltár előtt örök időkre nyújtja egymásnak a kezét.

A házasság háború; a legjobb házasság sem egyéb, mint fegyveres béke.

Mért hull ki előbb a férfiak haja, mint az asszonyoké? Mert a férfiak kénytelenek többet vakarni a fejüket.

CSARNOK.

Lourdesi utam emlékei.

Közl: Benyák József.

(32)

(Vége.)

A gőzmozdonyú tramway-on Innsbruckba siettünk. A kívülről nem sokat mutató Hofkirche telve volt turistával. Mindegyiknek egy Baedeker, vagy más „Führer durch Tirol“ volt a markában, s nézték velünk együtt Miksa császárnak a középső hajójában felállított hatalmas szarkofágját s e körül két oldalt felállított 28 darab vasból öntött hatalmas férfi és nő alakot, melyek egyes uralkodók és hősokeket ábrázolnak. Az ember a sok idegen, angol, francia, német, olasz szó halatára, s a nyüzsgő embertömeg láttára inkább egy történelmi múzeumban képzelet magát, mintsem Isten házában. A bejáratnál a híres paraszt szabadsághősnek, Hofer Andrásnak, emlékszobra vonja magára a figyelmet.

Jobbra a főhajóból egy felvezető lépcsőn, az ugynevezett ezüst-kápolnába vezetnek, mely az oltáron levő sz. Mária ezüst szobrától vette nevét. Innen pedig a császári lak terméin sétáltunk végig.

Magyar honfitársainkat, kik a híres innsbrucki egyetemen végzik tanulmányaikat, a jezsuita kollegiumban felkerestük. Ha Amerikában történt volna e találkozás, kölcsönös örömtünk nem lehetett volna nagyobb. A kollegium épülete egyszerű. Oly nagy szellemek, a milyenek e kollegiumban éltek és élnek, díszesebb palotát érdemelnének.

Hofer Andrásnak Berg-Isel-en 1893-ban emelt hatalmas szobrát is megnéztük. Ugyisint az ezen dombon létező hadi múzeum is érdekelt minket. Híres ütközetekben használt ágyuk, hadi reliquiák, elesett hősoke arcképei láthatók ott. A feliratokon szintűgy hemzsegek a Custozza, Magenta, Bosznia nevek. Béke idején ugy zavarta ez az ember nyugodt lelkületét, mint az olvasztó hőségben a közvetlen város fölött emelkedő hegyek csúcsain csillogó hó, melynek hűvös szellőjéből lent semmit sem éreztünk.

Megemlítendő, hogy Innsbruckban az Örök-imádsárról nevezett testvérek is vannak, a kik Istent, miként angyalok az égen, az oltáron mindig és szakadatlanul kitett Oltári Szentségben imádják. Szép festményű templomuk van, melyben szintén megfordultunk. Erdélyből gróf Mikes családból van jelenleg egy tagjuk.

Épületes jelenetnek voltunk tanui, midőn innen a Hofgarten-en keresztül visszasiettünk. Egy magasabb rangú katonatiszt jött velünk szembe, feleségével és serdülő leányával. A leányka nem várta tőlünk, hogy azt kiáltuk feléje: Kezét csókolom nagysád! — hanem ránk nézve szeliden mondá: Gelobt sei Jesus Christus! — A katonatiszt pedig minket idegen és fiatal papokat katonásan szalutálva üdvözölt. Hát Tirolban a katonai egyenruha nagyon is összefér a vallásossággal!

Ha a t. olvasó többet akar megnézni itt időzve, mint én, úgy üljön fiakkerre s hajtasson ki a rövid egy órányira fekvő Schloss Ambras-ba, nézze meg annak értékes kincseit és gyűjteményeit, akkor többet fog látni, mint én.

Késő este összeszedtük sátorfánkat s vándoroltunk tovább. Egész Salzburgig, a gyönyörű utszakazon, éjjel döcögtünk, az egész utból csak annyit láttam, a mennyit a feltűnő hold látni engedett. Néha jó magasan voltunk az alvilág felett, s azt is észrevettem, hogy köröskörül erdővel borított magas hegyek feküdtek, az egész táj tehát igen szép lehet. Reggel felé több férfi szállt be hozzánk — meztelen térdekkel. Mily különféle az emberi izlés! A térdszalagrend aligha ezektől birja eredetét.

Hét óraker Salzbúrgban reggelizés és vonatcsere volt programba véve. Hármán azonban, miután egy óra múlva már tovább kellett indulnunk, inkább a reggeli kávékat hagytuk úgy s gyorsan a városba hajtottunk, hogy legalább valamit lássunk, mert ki tudja mikor jövünk megint Salzbúrgba. A természetrajzban említették egy gyikalakú állatka, melynek neve: tűzöl. Nevét onnan vette, hogy oly gyorsan tud a tűzön átfutni, s az égő parazsat saját teste nedvével mintegy előlni, hogy a tűzből nem ragad rá semmi. Mi lefőztük e kis állatkat, mert habár gyorsan fordultunk meg a városban, mégis ránk ragadt valami. Hallottuk a talán éppen tiszteltünkre megszólalt nevezetes harangjátékokat. Megálltunk, s az utca közepéről hallgattuk. Láttuk a hatalmas ivezetű székesegyházat, a herceg-érseki lakot, a gyönyörű várat a gózsiklóval, de csak alulról. Több semmit. Utoljára ez is megérdemelte azt, hogy a reggelit érte feláldozzuk, s ehgyomorra utazunk tovább. Mások Salzbúrgban sem voltak, s mégis éhesen távoztak. Egy ép akkor más irányból berobogott vonaton egy első osztályon utazó előkelő úr a kupéjába rendelt kávékat. Pár perccel a vonat indulása előtt a pincér végre ott termett, s csészéket azonban ügyetlenül feldöntvén, a kávékat s a tejet az úr torka helyett saját kabátujjába öntötte.

További utunk már nem élvezetünkre, de csakis terhünkre szolgált. Vasárnap lévén, a kupék tömve voltak s hozzá a hőség kánikulái fokát érte el. Az Amstettenben rohamosan elköltött ebéd sovány vigasztalódás volt már ránk nézve. Az czeréves mölk-i zárda s a Maria Taferl-i hegytemplom képei elröppennvén előttünk, este Bécsbe érkezünk. Itt már szanaszét váltunk, ki föl, ki lefelé, magam pedig mindjárt a Westbahn-nál bucsuztam el a kedves utitársaktól. A zűrzavar s a sietség a rengeteg embertömegben olyfokú volt, hogy megbocsátják utitársaim, ha egyes urak felé azt kiáltottam: nagysád! — a hölgyek felé pedig: főtisztelendő úr!

Semmi rendkívülit nem mondana naplóm a további utról, ha Bécsben, az éj sötétjében egy századvégi monoklis úri nem ül be hozzám. Viselkedése és fürkésző tekintete feltűnő volt s a gyanu mindinkább erősödött bennem, hogy ez az úri polgári házasságra akar lépni az én — bugyellárisommal Jól számított, a „hozomány”-ból egy kis champagner-soirée-t is csaphatott volna még, a míg eljutott volna az utolsó fillérhez. Ébrenlétem bontó akadályt képezett, mely alól pedig nem adatik dispenczió. Már az egy szál konduktorból akartam megalakítani a rögtönítelő bíróságot, s megnyugodtam volna, ha a verdikt odaszólt volna, hogy a pénztárcák e jelenkori Don Juan-ja a legközelebbi állomáson vettessenek ki a külső sötétségre. A legközelebbi megállóhelyen az ítelet máris jogerős lett — az úri kiszállt a kupéból, talán gondolatolvasásban is művész volt.

Pozsonyban a vágvölgyi vonatra szállván át, két külföldi szivar árán halókoesit rendeztem be magamnak. Nem ébredtem fel csak reggel, mikor Trencsén-Teplát kiáltották, a hol midőn jószágos főnök uram mosolygó arcával találkoztam, a vonatot, melyben három hétig szorongtam, egy Noe-nak örömeivel és háláérzeteivel hagytam oda, mikor a negyvennapos vízözön után kiszállott a bárkából.

Hosszú ut volt az, melyet megtettem. Volt oly hosszú, hogy ha a sinpárt, melyen végigjártam, két szál makkaronivá gyúrnák, azon egy egész kis község hosszabb ideig meg volna mentve az éhenhalástól. A miket láttam és tapasztaltam, megbecsülhetetlen kincsemet fogják képezni mindig, úgy hogy a költséget, a mit ez utra fordítottam, sajnálni nem fogom soha, s különösen a Lourdesban látottaknak képét emlékezetemben elmosódni nem engedem soha.

KRAUSE JÓZSEF

templomberendezési műterme

Selmecbánya (Hontmegye).

48-52.

Dús választék mindennemű templomi felszerelvényekből.

Mindennemű oltárok, szószékek, Urkoporsók stb. megrendelés szerint saját jól berendezett műhelyemben bármely stíl és rajz szerint csinosan, szolidan és a legutányosabban készíttetnek el.

Elvállalom régi oltárok, szobrok, szószékek, keretek stb. valamint egész templomok belső berendezését, alapos ujitását, festését, márványozását és aranyozását, ugyszintén azoknak átalakítását; mindezek nem mások közreműködésével, de saját műhelyemben készülnek.

A templomokban eszközölt munkákról az árjegyzékeimben kitüntetett elismerő okiratok, (melyek bárki által megtekinthetők) szolgálnak bizonyítékokul.

A többi között a következő munkákat végeztem:

Steffultó (Hont m.) Oltárok ujitva, a templom festve és új gyóntató-szék.	Zsarnóca. (Bars m.) Kalvária kápolnájába egy Jézus sz. Szive oltár.
Léva. (Bars m.) Templom festve, egyes oltárok ujitva és 4 db. új Cherubin.	Nagy-Szuha. (Gömör m.) Egy új Jézus sz. Szive szobra.
Léva. Zárda-kápolna festése és egy új góth-stylü oltár.	Tesmag. (Hont m.) Egy új és egy régi oltár ujitva.
Léva. Kórház-kápolna újabb festése és oltár ujitva.	Kemence. (Hont m.) Egy oltár és szószék ujitva, a templom festve és egy új Lourdi oltár.
Selmecbánya. (Hont m.) Kalvárián a keresztjáró ut, valamint az ottani templomok megújítása.	Bélabánya. (Hont m.) Egy fő és két mellék új oltár és a templom festve.
Selmecbánya. Katharina-templom részére egy új mellékoltár.	Hcdrusbánya. (Hont m.) Oltárok ujitva és a szentély festve.
Selmecbánya. Erzsébet kápolna részére egy tölgyfából készült góth-stylü oltár.	Pozsony-Beszerce. (Pozsony m.) Egy új feltámadás.
Selmecbánya. Havi boldogasszony-templom részére egy góth-stylü oltár.	Garam-Rév. (Bars m.) Egy Lourdi oltár ujitva és a templom festve.
Vihnye. (Bars m.) A fő- és 2 mellékoltár szentségtartója ujitva.	Tővis. (Zélyom m.) Egy új szent sir.
Hont-Besenyő. (Hont m.) Két oltár és egy szószék ujitva.	Zaluzsány (Gömör m.) Egy új Jézus sz. Szive oltár.
Alsó-Almás. (Hont m.) Egy új római stylü főoltár, gyóntató-szék és templom festése.	Dalmad. (Hont m.) Egy új főoltár, Nep. sz. János köszöbor és a templom festve.
Ipolyságh. (Hont m.) Egy Lourdi és egy Jézus szent Szive oltár sz. serral.	Jakabfalva. (Zélyom m.) Egy új góth stylü mellékoltár.
Hosszafalu. (Nyitra m.) A templom festve és oltárok s szószék ujitva.	Úrmény. (Nyitra m.) Egy sz. József szobor állványval.
Egeg. (Hont m.) Egy új Lourdi és egy Jézus szent Szive oltár.	Nagyvárad. (Bihar m.) A kórház kápolnája részére egy új főoltár.
Vámos-Ladány. (Bars m.) A templom festve és egy új Lourdi oltár.	Magaslak. (Hont m.) Két új mellékoltár és keresztjáró ut.
Repistye-Váralja. (Bars m.) Egy új góth-stylü oltár.	Szt-Antal. (Hont m.) Egy szent sir és egy nagy zászló.
	Aranyosmaróth. (Bars m.) Egy új Jézus sz. Szive szobra állványval.
	Szélakna. (Hont m.) Ot oltár, egy szószék ujitva és egy új sz. sir.
	Lesenye. (Hont m.) Egy új Lourdi és 1 új Natália szobor.

Gróf Schönborn-Buchheim Ervin bereg m. uradalmából.

Szolyvai gyógyforrás.

Dr. KÉTLI, dr. BÓKAI, dr. WIDERHOFFER tanár urak és számos orvosi tekintélyek nyilatkozatai alapján kitűnő sikerrel ajánlatik: köszvény, hólyag s vizeleti szervek bajainál; cukorbetegség, húgyhomok, epekő; a torok és tüdőszervek bántalmainál, étvágytalanság és gyomor-megbetegedéseknél.

Kitűnő ízű ital, igen üdítő viz.

Gyomorbajok elleni specificum

A Luhi Erzsébet gyógyforrás.

A gyomor rendetlen működésénél, gyomorsav túlságos képződésénél, gyomorégés, bőfűgés, a gyomor elnyálkásodása, a gyomor és bél krónikus hurutja alkalmával kitűnően beválik; a torok, gége és hörgők idült hurutos állapotában sikerrel alkalmaztatik.

Védjegy.

Elsőrangú üdítő és asztali ital.

Polenai gyógyforrás.

Elsőrendű diätétikus viz; legüdítőbb asztali viz, borral vegyítve kitűnő, tejjel vegyítve a legjobb nyálkaoldó szer.

Kizárólagos főraktár:

FELSNER JON. urnál Nyitrán.

2829/900. szám.

Hirdetmény.

Nyitra és Párutca közigazgatásilag egyesült város telekkönyve egyesítés és birtokszabályozás következtében átalakított s ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX., az 1890. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 15. és 17. §§-ai alapján, ide értve e §§-oknak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6-ik §-ában és az 1891. XVI. t.-c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1899. XXXVIII t.-c. 7. §-a és az 1891. XVI. törv.-cikk 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-c. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az 1900. évi szeptember hó 24-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-c. 16. és 18. §§-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is a tényleges tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1900. évi szeptember hó 24-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mind azok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bár mely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1900. évi szeptember hó 24-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakítások közbejött téves bevezetéséből származó bárminemű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvényi rendes utján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg. Együttal figyelmeztetnek azokra a felekre, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. telekkönyvi hatóság.

Nyitrán, 1900. évi március hó 15. napján.

Simonffy Gyula,
kir. telekkönyvi bíró.

3-3. (P. H.)

HIRDETMÉNYEK

a „Nyitramegyei Szemle“ részére
jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban, Nyitrán, Papnevelde-utca 9. sz.

Nyitrai Népbank zálogkölcsön osztálya.

ZÁLOG-ÁRVERÉS

1900. évi május hó 8-án.

Mindazon **ékszerek és zálogtárgyak**, melyek 1899-ik évi december végeig ki nem váltattak, vagy át nem irattak,

f. é. május 8-án a Nyitrai Népbank termében d. u. 2—4 óráig tartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Fizetési halasztások csak 10% lefizetése mellett történhetnek. Hogy az árverés napján minden zavarnak eleje vétessék, megjegyzendő, hogy azon zálogtárgyakat, melyeknek határideje már lejárt és az árverezésre kiszemeltettek, sem kiváltani, sem átírni nem lehet.

Nyitrán, 1900. évi március hó 21-én.

Az igazgatóság.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	"	200000
2	"	100000
1	"	90000
1	"	80000
1	"	70000
2	"	60000
1	"	40000
3	"	30000
1	"	25000
2	"	20000
3	"	15000
31	"	10000
67	"	5000
3	"	3000
432	"	2000
763	"	1000
1238	"	500
90	"	300
31700	"	200
3900	"	170
4900	"	130
50	"	100
3900	"	80
2900	"	40
50,000	nyer. és jut. összegben	13.160,000

Nyujtsunk kezet a szerencsének!
Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel bíró magy. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb újból megkezdődik.

100,000 sorsjegyre 50,000

pénznyeremény jut, tehát az oldaltálló nyereményjegyzék szerint a sorsjegyek **felét pénznyereménnyel** húzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a mi magyar osztálysorsjátékunk.

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

egy millió korona.

Egészben **tizenhárom millió 180,000 korona** lesz kihuzva és az egész vállalat **állami felügyelet alatt áll.**

Az eredeti sorsjegyek tervszerű árai az I. osztályhoz:
egy nyolcad (1/8) frt —.75 vagyis 1.50 korona
egy negyed (1/4) " 1.50 " 3.— "
egy fel (1/2) " 3.— " 6.— "
egy egész (1) " 6.— " 12.— "

utánvét mellett vagy az összeg **előzetes be-
küldése** ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul.
Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre

f. é. április hó 21-ig

kérünk hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ

Budapest, V., Váci-körut 4 a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk már ki vevőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három millió koronát.

Rendelőlevél levágandó. **Török A. és Társa főelárusítók Budapest.**

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget korona összegben } utánvételezni kérem } postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím

.....
.....
.....

Homlokzat-festék-gyár
Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstr. 120. (saját házában).
Arany-érmekkel kitüntetve.

Elő cs. és kir. osztrák-magyar kisértőlag szab.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézősége, vasutak, ipari-bánya és gyári társulatok, építési vállalatok, építőmesterek, ugyszintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E homlokzat-festékek, melyek mészből fölöldhetők, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintában kilónként 16 krtól fölfelé szállítanak és a mi a festék szintisztatását illeti, azonos az olajfestékekkel.

Mintukártya, ugyszintén utasítás kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

A húsvéti ünnepektől kezdve

a legújabb gyártott

„Dupla Márciusi“
sörünk

— naponként frissen töltve, úgy hordókban, mint palackokban — forgalomba bocsájtatik.

A midőn ezen erős és kitűnő zamatú sörünket a legjobban ajánljuk, egyuttal tisztelettel figyelmeztetjük, hogy eredeti töltésű palackjaink saját címkéinkkel és kupakkal vannak ellátva.

Nyitrai serfőző és malátagyártó részv.-társ.

WEIGL ANTAL

papi és polgári szabó
NYITRÁN.

Ajánlja jól berendezett legfinomabb bel- és külföldi szövetekből álló raktárát, valamint

férfiszabó-műhelyét,

melyben úgy egyházi mint világi urak számára mindennemű ruhát, úgymint téli és nyári öltözeteket, felöltöket, reverendákat, címádkat, mucetumokat és biretumokat stb.

izlésesen és pontosan készít.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközöl.

3-5.

A m. kir. államvasutak gép- gyárának vezérügynöksége.

BUDAPEST, Váci-körút 32. szám.

Ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült

gőzcséplő készleteit, „Millenium“ legújabb szerkezetű: fűkaszáló-, marokrakó- és kéveköto aratógépeit,

melyek főelőnyei: préselt acéllemez-állvány, tégelyacél-alkatrészek, jó és könnyen hozzáférhető, elpusztíthatlan szerkezet,

továbbá: a szab. osztrák-magyar államvasutársaság resicai mezőgazdasági gépgyárában készült 3, 3¹/₂, és 4 lóerejű gőzcséplő-készleteit, Sack-rendszerű, acélöntésű ekéfével ellátott ekéit, „Boni“-féle kéttengelyű eketalyigait, járgányos cséplő-készleteit, szecskavágóit és egyéb mezőgazdasági eszközöket.

Figyelmeztetés! Ezennel közhírré tesszük, hogy az összes ügynökeinktől, legyenek azok akár helyi ügynökök, akár utazó ügynökök, az eddig birt meghatalmazásokat f. évi január hó 31-ével megvontuk és azokat ezennel hatálytalanoknak nyilvánítjuk. Nevünkben és megbízásunkból tehát csakis azok járhatnak el, a kik 1900. február hó 1-e után kelt és általunk aláírt megbízással bírnak és csupán oly jogkörrel, a melyre ezen írásbeli megbízás kiterjed. Nehogy a közönség tévútra vezettség és nehogy nevünkkel visszaélések történhessenek, felkérjük mindazokat, kik velünk üzleti összeköttetésbe lépni óhajtanak, hogy mindenkitől, a ki nevünkben eljár, írásbeli meghatalmazásának felmutatását kérjük s abba betekintést tenni sziveskedjenek.

A Magy. Kir. Államvasutak Gépgyárának Vezérügynöksége.

Képviselő: Hirschmann Kristóf, Pozsony.

3-10.

SZUPERFOSZFÁTOT,

kénsavas-kálit,

kénsavas-ammont,

KOVASAVAS-KÁLIT,

(dohánytrágyázásra)

KÉNPORT, (legfinomabb = 78% Chancel oidium ellen)

RÉZGÁLICOT, 98—99%

legolcsóbban szállít a

„HUNGÁRIA“ műtrágya, kénsav és vegyi ipar részvénytársaság

Budapest, V. Fürdő-utca 8.